

[Justitsministeren.]

mig umiddelbart i Nærheden af den. Jeg har derfor tilladt mig at foreslaa, at Stykkerne 2 og 3 i § 11 udgaar, og at der i Stedet for indsættes følgende Bestemmelse:

„Forstyrrer en Hund de omboendes Ro ved gentagen eller vedholdende Gøen eller Tuden, og der indgives Klage derover til Politiet, giver dette Besidderen Paa-læg om at holde Hunden indelukket eller, hvis denne Foranstaltning ikke hjælper, eller Hunden allerede holdes indelukket, at lade den fjerne.“

Jeg anbefaler dette Ændringsforslag til det høje Tings Velvilje.

C. J. F. Sven: Efter den Stilling, Mindretallene indtog ved Lovforslagets anden Behandling, hvor vi undlod at deltage i Afstemningen over de af Flertalspartierne stillede Ændringsforslag, skal jeg anbefale nu at følge en lignende Fremgangsmaade, saa at man ogsaa undlader at deltage i Afstemningen over det af den højtærede Justitsminister stillede Ændringsforslag.

Laurits Knudsen: Da mit Partis Ordfører ikke kan være til Stede her i Dag, skal jeg tillade mig at anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for det af den højtærede Justitsminister stillede Ændringsforslag.

Gunnar Fog-Petersen: Ogsaa jeg maa anse det stillede Ændringsforslag for en Forbedring og anbefaler at stemme derfor.

Hermed sluttede Forhandlingen om det stillede Ændringsforslag.

Ændringsforslaget (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget som Helhed sattes derefter til Forhandling.

Laurits Knudsen: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse med den nu indførte Ændring.

C. J. F. Sven: Det foreliggende Lovforslag, der jo handler om Hunde, kunde i sig selv synes at være ganske ubetydeligt eller i hvert Fald ikke at have en saa omfattende Betydning, at der var Anledning til at fremsætte mere almindelige Betragtninger over det, men jeg tror, det vilde være en Underkendelse af selve Sagen, hvis man undlod dette. Lovforslaget er nemlig et

udmærket Skoleeksempel paa, hvad Regeringspartierne forstaar ved virkeligt og sandt Demokrati. Der er i dette Lovforslag nedlagt mange og store demokratiske Tanker, som der nok kunde være Anledning til at pille ved paa et Par enkelte Punkter.

Lovforslagets Tendens er, som Regeringspartierne hele Politik; Tvang, Tvang paa alle Omraader. Man har en Række Aar haft en Hundelov, der henlagde visse Spørgsmaal til det kommunale Selvstyre, og nu ved vi jo, at det kommunale Selvstyre, set fra et demokratisk Synspunkt, er noget af det bedste og helligste, man har, blot forudsat at det tager Beslutninger, som gefaller Regeringspartierne. Saa snart de kommunale Forsamlinger derimod følger en Linie, som ikke netop falder sammen med den, man fra Socialdemokratiets og Det radikale Partis Side mener er rigtig, ja, saa giver man intet for det kommunale Selvstyre. Ved dette Lovforslag sker der det bemærkelsesværdige, at en Beføjelse, som altsaa gennem adskillige Aar har været henlagt til Kommunalbestyrelserne, fratages disse, idet man ved et Magtbud siger: I skal i Fremtiden registrere alle Hunde, I skal indføre Skatter o. s. v., nu gælder det kommunale Selvstyre ikke længer. Jeg siger, det er karakteristisk. Det er karakteristisk ogsaa, fordi man fuldkommen underkender den sunde Sans, som man vel tør gaa ud fra er til Stede hos Kommunalbestyrelser, Sogneraad over hele Landet. Som det blev oplyst ved første Behandling, har af ca. 1200 Kommuner kun 117 benyttet den hidtil gældende Lov. Nu sætter man med et rask Spring ud over de 1000 andre Kommuner og siger: I har ikke Spor af Forstand paa det, I har beskæftiget jer med; med et Pennestrog sætter man sig ud over den saglige Kundskab, der ligger i de Beslutninger, de forskellige Kommuner har truffet.

Her møder vi altsaa Tvangssystemet. Men det er jo ikke det eneste Sted; for hvis man saa i øvrigt vilde have overladt Kommunerne Bestemmelsesretten paa andre Punkter, kunde det siges, at der kun var Tale om, at man paa et enkelt Omraade mente at ville beskære Selvstyret. Men gennem Udvalgsbehandlingen her i dette høje Ting og ved de Vedtagelser, der er sket ved anden Behandling, er der nu yderligere indføjet den Tvang, at Kommunerne skal tegne Ansvarsforsikring for samtlige Hunde her i Landet. Der er heroverfor blevet gjort gældende, at et meget stort Antal Hundeejere paa Forhaand har ansvarsforsikret, og vi hørte ogsaa ved anden Behandling, at den højtærede Justitsminister ikke